Region Stockholm

HSN 2021-06-15

Vänsterpartiet **Särskilt uttalande**

Ärende nr 4

HSN 2021-1019

Stockholmsregionens folkhälsoarbete 2021

Vänsterpartiet välkomnar initiativet att inrätta en arena för det regionala folkhälsoarbetet och gläds åt att den blågröna majoriteten har insett att det behövs samordning för att ta folkhälsoarbetet vidare. Vi ser dock en överhängande risk att arenan främst blir ett diskussionsforum som inte leder till konkret handling. Därför är det viktigt att de som deltar i arenan också har mandat att fatta beslut om åtgärder för att förbättra folkhälsan. Medverkande aktörer bör alltså representeras av politiker snarare än tjänstemän. Vänsterpartiet har tidigare föreslagit att arbetet för bättre folkhälsa i regionen ska ledas av en politisk styrgrupp som får i uppdrag att utveckla en strategi för hur folkhälsoarbetet ska integreras i sjukvården.

Idag präglas folkhälsan i regionen av en växande ojämlikhet som grundar sig på inkomst, utbildning och bostadsort. Vi har sett detta tydligt under coronakrisen där utsatta förorter har drabbats mycket hårdare med många fler sjuka och döda än på andra håll i regionen.

Betydligt större satsningar krävs för att åtgärda ohälsan i utsatta och fattiga områden. Det krävs medvetna och välplanerade offentliga insatser snarare än marknadslösningar. Att till exempel tillgängliggöra och bedriva uppsökande vård för att förebygga ohälsa på individuell nivå kräver en tydlig styrning och omfördelning av resurser till de grupper och områden som har störst behov. Vänsterpartiet anser att de folkvalda ska kunna styra vården dit behoven är störst. Det finns möjlighet att göra undantag från LOV för att styra vård till bostadsområden med stor ohälsa.

Arbetet för en bättre folkhälsa innefattar också förebyggande åtgärder. Det är av särskild vikt i utsatta förortsområden. Vårdcentralerna där måste få ett tydligt folkhälsouppdrag och extra resurser för att kunna arbeta med uppsökande verksamhet.

De insatser som blir aktuella utifrån dialogen inom arenan kan på kort sikt innebära ökade kostnader för kommunerna, även om de på längre sikt innebär besparingar för både region och kommuner i form av förbättrad hälsa hos befolkningen. Därför menar vi också att det kan bli aktuellt att försöka hitta gemensamma former för finansiering av dessa insatser.